

Лексико-граматичний переклад

1. Його батько був позбавлений усіх прав за контрабанду наркотиків. Прикро, що він створив собі таку репутацію. Йому було байдуже, що скажуть або зроблять, аби ніхто не втручався в його справи.
2. Щоб завершити цю делікатну справу, йому довелося діяти хитро. Чи знаходиш ти, що ця пропозиція може становити для нас інтерес? Як вийшло, що ніхто з вас не був у курсі того, що відбувається?
3. Навіть отримавши бажану посаду, йому все одно не вдалося пристосувати свій характер до того колективу.
4. Фантіна була на сьомому небі від щастя після того, як знову відчула смак чесноєї праці й намагалася працювати якомога краще.
5. Ви кепська людина, якщо дозволили їй витратити гроші, які становлять частину її місячної зарплатні.
6. Машина раптово зупинилася на розі вулиці. Чекай на вулиці й не входи у дім доти, поки вони всі не підуть.
7. Він уміє вести справи, з ним приємно працювати. Не було нікого, до кого він міг би звернутися за порадою.
8. Це була нікчемна людина, і ніхто не хотів мати з нею справи. Припустимо на якийсь час, що ми не знайомі. - Нехай буде так.
9. Пан Дюмон був дуже запальною людиною. ця книга - єдина пам'ять, яка в мене від нього залишилася.
10. Слід було би охолодити пляшку шампанського й вина. Я думаю, що вони захочуть випити перед обідом. Ти подбаєш про те, щоб усе було готово задовго до нашого приїзду.
11. Він досить серйозна людина і ви можете цілком покластися на нього. Не турбуйтеся, я зроблю все так, що ніхто нічого не помітить. - Щоб я знову тобі повірив!
12. У неї була ніжна шкіра і тонкі риси обличчя.
13. Циганка мала гарний розріз очей, що й привернуло увагу археолога.
14. Як ти думаєш, чи зможемо ми зібратися завтра? - Припустимо, що я з вами погоджуюся. Що далі?
15. Вони радіють, що дізналися нарешті правду.

Dictée

Au début je ne savais pas que je n'avais pas de mère et je ne savais même pas qu'il en fallait une. Madame Rosa évitait d'en parler pour ne pas me donner des idées. Je ne sais pas pourquoi je suis né et qu'est-ce qui s'est passé exactement.

Il y avait chez nous pas mal de mères qui venaient une ou deux fois par semaine mais c'était toujours pour les autres. C'est comme ça que j'ai commencé à avoir des ennuis avec ma mère. Il me semblait que tout le monde en avait une sauf moi. J'ai commencé à avoir des crampes d'estomac et des convulsions pour la faire venir. Un garçon m'avait dit dans la rue que sa mère venait toujours quand il avait mal au ventre. J'ai eu mal au ventre, mais ça n'a rien donné. Alors j'ai essayé de me faire remarquer autrement. J'ai commencé à voler dans les magasins, une tomate ou un melon à l'étalage. J'attendais toujours que quelqu'un regarde pour que ça se voie. Lorsque le patron sortait et me donnait une claque, je me mettais à hurler, mais il y avait quand même quelqu'un qui s'intéressait à moi.

Une fois, j'étais devant une épicerie et j'ai volé un oeuf à l'étalage. La patronne était une femme et elle m'a vu. Je préfèrais voler là où il y avait une femme car la seule chose dont j'étais sûr, c'est que ma mère était une femme, on ne peut pas autrement. J'ai pris un oeuf et je l'ai mis dans ma poche. La patronne est venue et j'attendais qu'elle me donne une gifle pour être bien remarqué. Mais elle s'est accroupie à côté de moi et m'a caressé la tête. Elle m'a même dit :

16. Qu'est-ce que tu es mignon, toi !

J'ai d'abord pensé qu'elle voulait ravoir son oeuf par les sentiments, et je l'ai bien gardé dans ma main, au fond de ma poche. Mais elle s'est levée, elle est allée au comptoir pour me donner encore un oeuf. Et puis elle m'a embrassé.

d'après Romain Gary (Emile Ajar) « La vie devant soi »

